

dravsko banovino, smo na eno samo vloženo prošnjo dobili tekem štirih mesecev žandarmerijsko postajo.

3. Cestna zveza Štrigova—Ljutomer. Sedanja cesta Štrigova—Ljutomer je dolga približno 17 km. Leta 1922 smo sporazumno z občinami Ljutomer, Pristava, Stročjavo, Kog, Sv. Bolfenk in Dravsko Središče vložili prošnjo za zgradbo nove ceste Štrigova—Ljutomer. Prošnja je imela samo to posledico, da se je leta 1924 na licu mesta izvršil oblastno-komisijški ogled in s tem je bila cela zadeva končana ter je popolnoma zaspala. Vse naše ponovne prošnje in urgence so bile zaman. V času, ko je Medjimurje spadalo pod mariborsko oblast, smo dosegli na ponovno prošnjo toliko, da je oblast ob svojih stroških dala cesto trasirati. Ko je bilo trasiranje dogotovljeno in bi se imelo pričeti z zgradbo ceste, smo prišli pod savsko banovino in je vse vkup zaspalo. Vse naše ponovne prošnje so bile zopet brezuspešne. Ko smo bili pridruženi dravski banovini, smo prošnjo obnovili, pa smo že do sedaj toliko dosegli, da se je s strani banske uprave v Ljubljani izvršil oblastveno-komisijški ogled na licu mesta ter se bo v kratkem času začelo z gradbo ceste. Velika zasluga in hvala gre v tem pogledu g. Tomislavu Kovač, lekarnarju, občinskemu odborniku v Štrigovi in članu sreskega cestnega odbora v Ljutomeru, ki se je na sejah sreskega cestnega odbora večkrat vneto zavzemal in toplo priporočal gradbo te nove ceste. Cesta se bo gradila na dolžini približno 5 km, pa bomo potem imeli samo 10 km cestne daljave Štrigova—Ljutomer. Ta nova cesta je velike važnosti za nas v gospodarskem pogledu, ker občina Štrigova gravitira samo k Ljutomeru. Tamkaj je sedež našega sreskega načelstva, kmalu pa bomo tudi sodniško spadal pod okrajno sodišče v Ljutomeru. Vrh tega bo ta nova cesta vezala celo Gornje Medjimurje z ljutomerskim in ptujskim okrajem in s Prekmurjem. Ko bo cesta dogotovljena, bomo se dobili na isti progi direktno telefonsko in telegrafsko zvezo z Ljutomerom, za kar je že dravska direkcija pošte in telegrafa na prošnjo občine storila potrebne ukrepe.

4. Dobili smo v Šafarskem pomožno pošto, katera nam je bila prepotrebna, ker nam je v Štrigovo predaleč hoditi po pošto. Vsi stroški so padli na državo.

5. Dobili bomo novo občino v Raskrižju-Šafarskem. Naša štrigovska občina je prevelika, ker šteje, kakor je že gori omejeno, 6417 prebivalcev, torej bi lahko imeli po bodočem novem občinskem zakonu tri občine. Pod novo občino Raskrižje-Šafarsko bodo spadale te-le davčne občine: Veščica, Raskrižje, Šafarsko, Gibina, en del Robadja, en del Banja in en del Jalšovca. Prebivalcev bo približno 2500. Ta občina je zelo potrebna, ker je ljudstvo iz zgoraj omenjenih vasi oddaljeno od Štrigove (kjer je sedež občinskega urada), na eno uro peš hoje. Tam pa imamo lepo veliko cerkev, duhovnike, trgovine, pomožno pošto, ki smo jo dobili pred enim mesecem, pa nam je še potreben samo občinski urad. To pa bomo dosegli tem lažje, ker se s tem strinjajo tudi ostali občani sedanje matične občine Štrigova.

Ali smo torej kaj dosegli v času, odkar spadamo pod dravsko banovino?

Tako složno in pogumno naprej, pa bo šlo vse z božjo pomočjo!

Štrigovčan.

Viničarski vestnik.

»Strokovna zveza viničarjev« s sedežem v Ljutomeru se vedno bolj razširja in utrjuje

v vseh naših viničarskih krajih. Radi svojih številnih in važnih poslov, ki jih ima kot delavska stanovska organizacija, je morala v zadnjem času tudi v Mariboru ustanoviti uradne dneve svojega tajništva. Vsako prvo in t. tjo soboto in nedelje v mesecu uraduje tajnik zveze v Mariboru in sicer v soboto od 10. ure naprej ves dan, v nedeljo pa, ako ni v okolici zborovanja viničarjev, samo od 8. do 11. ure dopoldne. Moglo bi se zgoditi, da je tajnik kako nedeljo radi poslov v okolici zadržan in bi viničarji čakali brez uspeha pred vrati pisarne, zato opozarjamo vse, ki bodo imeli v našem tajništvu v Mariboru kakšen opravke, da to store vedno prej že v soboto. — SZV, tajništvo, Maribor, Delavska zbornica, 3. nadstropje.

Priljubljen je knjiga o gospodarski strukturi dravske banovine. Statistični podatki iz raznih gospodarskih in socialnih panog morejo nuditi edino najlepše gradivo za to svojevrstno knjigo. Tudi viničarji in viničarsko vprašanje ne sme tukaj izostati, če hoče biti knjiga pod takim naslovom popolna. Povsod tam, kjer so danes viničarji že organizirani, nam bo z lahkoto zbrali potrebne statistične podatke. Kamor pa še med viničarje ni prišla zavest stanovske organizacije, tja pa se tem potom obrčamo z vljudno prošnjo, naj kdo od viničarjev blagovoli zbrati in poslati podatke o sledečem: 1. Koliko občin, kjer živijo viničarji, je v dotični županiji. 2. Naslov tistih občin. 3. Koliko viničarskih družin ima vsaka teh občin? Podatki se dobe pri županstvih. 4. Približno koliko je teh viničarjev takozvanih »kmetijskih«, koliko onih, ki služijo »meščanske« ali »grašinske« vinogradnike? 5. Koliko je denarni zaslužek po leti, koliko po zimi? 6. Kakšne so tam v navadi datjave viničarjem v naturi in kakšni so posebni službeni običaji? Komu bi to zbiranje podatkov storilo izdatna »troške«, naj priloži strokovnik k dopisu. Gre za važno stvar. Zato pričakujemo odziva od povsod. — Strokovna zveza viničarjev Ljutomer.

Pragozdovi ginejo.

Gozd je v nevarnosti in sicer gozd — vseh delov sveta. Zakaj po vseh državah so industrijalci ogromne obsege gozdov neusmiljeno porušili, kot bi zaklade izkopali, pa jih brez pameti raztrosili. Dalekovidni gospodarstveniki opominjajo na vse strani, da je poraba lesa že dalj časa mnogo večja kot pa je rast mladih dreves. Zmerom nove tvornice grabijo namreč ogromne množine dreves, nič pa jim ni mar za podmladke, ki bi branili izumrtje gozdov. Tako je postal gozd danes veliko gospodarsko vprašanje, ki ne zanima le strokovnjaka, marveč vse človeštvo.

Poleg premoga, rude in petroleja je les dejansko najpomembnejše sredstvo, ki ga nudi narava za napravo velikih in najrazličnejših predmetov. Milijoni železniških pragov po vsem svetu so zahtevali pragozde. Prav tako drogov. In koliko izmenjav je sleherno leto! Ladje požro premnogo gozdov in gradbena obrt je brez lesa (kljub ameriškim nebotičnikom) še zmerom nemogoča. Spirit je žgoči proizvod lesa, izdelovanje filmov in fotografskih plošč je posredno (celuloza) iz lesa, prav tako sta lak in umetno usnje lesni proizvod. Naše dame nosijo nogavice, perilo in obleke iz umetne svile, ki je prav tako iz celu-

loze. Bombažno strelivo, moderna eksplozivna sredstva in brezdimni smodnik so z lesom v tesnem odnosu. Nič ni pretirano, če pravimo, da se sleherno leto celi gozdovi orušijo — za svinčnike. In končno ne pozabimo na zmerom mogočnejše papirne industrije, ki večji del žive od gozda. Zraven tega moramo omeniti porabo lesa za kurivo in strojni pogon; ta je mnogo večja, kot si lajnik more predstavljati. Saj požge Nemčija, ki je preskrbljena z ogromnimi premogovnimi zakladi, sleherno leto skoraj polovico lastnega proizvoda. Koliko požge pa Rusija, ki uporablja les tudi za pogon železniškega stroja, si ne moremo misliti.

Pri takem čezmernem izrabljanju gozdov vidimo kot na dlani, kako bomo polagoma prišli zmerom v večje pomanjkanje lesa, končno pa bodo gozdovi vsega sveta na tleh. Praksa misli to teorijo gladko ovreči, zakaj o kakih lesnih pomanjkanjih do danes še ni bilo govora. Imamo celo industrijalce, ki govore o nadprodukciji lesa. Teoretik pa ima kljub temu prav, zakaj praktik pripravlja smrt gozdovom s tem, da jih neusmiljeno in brez pameti izsekava.

Ta trebljenja gozdov bomo videli vsaj malo v jasnejši luči, če pogledamo v Kanado, eno na gozdovih najbogatejših držav na svetu. Ko se bližamo gozdnim kompleksom, vidimo vsepovsod po rekah in potokih neizmerne množine splavov in prosto plavajočih hlodov. Mnogokrat se taka debela zataknejo na ovinkih vodovja; nekatera so zašla v goščavje ob vodi, druga visijo na teh, ali pa so jih vode izplavile na kopno. Na ta način nastane v nekaj urah velikanski zastoj, ki zadržuje tisoče in tisoče hlodov, ki leže kot nezakopani mrliči. Tu dobimo vsaj slutnjo, s kako brezobzirnostjo podsekavajo ogromna drevesa, ki še niso dosegla svoje najlepše dobe.

Izraz sekati ni tu na mestu, zakaj tu rušijo stroji, ki podsekavajo gozd čisto pri tleh, kakor da si senočet pokosil. S sekirami samo na drevo; kakor hitro je zaseka zadost. Loboka, prevežejo deblo v primerni višini z debelo vrvo. In zdaj vlečejo in nategujejo traktorji in dvigalke, dokler ne položijo drevo kakor v rokoborbi na tla. Nato stopijo v boj vlačilci in vlečejo hlode na določen prostor, odkoder jih razpošiljajo po svetu. Ogromni žerjavi jih tu pograbi-

SKRIVALNICA.

Kje je divji lovec?